

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 91

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 februarie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
77.	— Hotărâre privind instituirea unor măsuri pentru prevenirea accidentelor montane și organizarea activității de salvare în munți.....	1-8
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
635/2002.	— Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Normelor privind stabilirea termenelor, modalităților și perioadelor de exploatare a masei lemnoase din păduri și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național.....	9-16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind instituirea unor măsuri pentru prevenirea accidentelor montane și organizarea activității de salvare în munți

În temeiul art. 107 alin. (1) din Constituție și al art. 33 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Organizarea activității de salvare în munți

Art. 1. — Activitatea de salvare în munți cuprinde patrulea preventivă, asigurarea permanenței la punctele și refugiile SALVAMONT, căutarea persoanei dispărute, acordarea primului ajutor medical în caz de accidentare și transportarea accidentatului sau a bolnavului la prima unitate sanitară. Această activitate este desfășurată de salvatori montani.

Art. 2. — Consiliile județene în a căror rază administrativ-teritorială se află trasee montane și/sau pârtii de schi organizează servicii publice județene SALVAMONT care coordonează activitatea de prevenire a accidentelor montane și de salvare în munți a persoanelor accidentate și a bolnavilor.

Art. 3. — Serviciul public județean SALVAMONT are următoarele atribuții principale:

a) coordonează din punct de vedere administrativ și organizatoric activitatea de salvare montană în județ;

b) propune omologarea sau desființarea unor trasee montane;

c) coordonează și supraveghează activitatea de amenajare, întreținere și reabilitare a traseelor montane din județ;

d) asigură preluarea apelurilor de urgență privind accidente montane și transmiterea acestora la șefii de formație SALVAMONT sau la înlocuitorii acestora;

e) asigură permanența la punctele și refugiile SALVAMONT;

f) verifică îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 39;

g) organizează activitatea de pregătire profesională a salvatorilor montani în județ;

h) îndeplinește orice alte atribuții legate de activitatea de salvare montană prevăzute de legislația în vigoare sau stabilite prin hotărâre a consiliului județean.

Art. 4. — În localitățile pe teritoriul cărora există trasee turistice montane și/sau pârtii de schi consiliile locale pot organiza, în condițiile legii, servicii publice locale SALVAMONT.

Art. 5. — Serviciul public local SALVAMONT are următoarele atribuții principale:

a) coordonează din punct de vedere administrativ și organizatoric activitatea de salvare montană la nivel local;

b) verifică îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 39;

c) angajează, conform prevederilor art. 7, formațiile necesare de salvatori montani;

d) asigură participarea salvatorilor montani, angajați în condițiile art. 7 lit. a), la formele de pregătire profesională organizate de Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România;

e) colaborează cu serviciul public județean SALVAMONT;

f) îndeplinește orice alte atribuții în ceea ce privește salvarea montană prevăzute de legislația în vigoare sau stabilite prin hotărâre a consiliului județean și, respectiv, local.

Art. 6. — În situația în care la nivelul localităților pe teritoriul cărora există trasee montane și/sau pârtii de schi consiliile locale nu organizează servicii publice locale SALVAMONT, atribuțiile prevăzute la art. 5 lit. a)—d) se îndeplinesc de serviciul public județean SALVAMONT.

Art. 7. — Serviciul public județean sau local SALVAMONT își constituie formațiile astfel:

a) prin încheierea de contracte de muncă, contracte de colaborare sau contracte de voluntariat cu fiecare salvator montan, în baza legislației în vigoare;

b) prin încheierea de contracte civile de prestări de servicii cu societăți civile profesionale de salvatori montani sau cu organizații neguvernamentale care au ca scop salvarea montană și care pun la dispoziție întreaga echipă sau echipa necesare activității de salvare montană.

Art. 8. — Formația de salvare montană este alcătuită din minimum 6 membri salvatori montani.

Art. 9. — Numărul formațiilor SALVAMONT este stabilit prin hotărâre a consiliului județean sau local, după caz, cu consultarea Asociației Naționale a Salvatorilor Montani din România, în funcție de caracteristicile zonei montane, de afluența turiștilor, schiorilor și alpiniștilor în zona montană respectivă.

Art. 10. — Formația de salvare montană are următoarele atribuții principale:

a) deplasarea de urgență la locul solicitat, salvarea accidentatului sau a bolnavului, acordarea primului ajutor medical și transportarea acestuia la locul stabilit, pentru a fi preluat de personalul medical de specialitate;

b) patrularea preventivă în zonele montane cu flux turistic mare, grad de pericolozitate ridicat și în stațiunile turistice montane de practicare intensivă a sporturilor de iarnă;

c) orice alte sarcini la care s-a obligat prin clauzele contractului în baza căruia a fost angajată.

Art. 11. — (1) Fiecare formație de salvare montană este condusă de un șef de formație ales de membrii acesteia. Șeful formației are sarcina de a organiza activitatea de patrulare, de a mobiliza formația pentru intervenție în timpul cel mai scurt, de a asigura coordonarea activității de intervenție și de a asigura instruirea permanentă a formației.

(2) Șeful formației de salvare montană își numește înlocuitorii care preiau atribuțiile acestuia în cazul indisponibilității titularului.

Art. 12. — Formația de salvare montană este dotată de către consiliul județean sau local, după caz, cu materiale de intervenție, salvare și transport al accidentatului sau al bolnavului, conform baremurilor prevăzute în anexa nr. 1. Baremurile pot fi suplimentate prin decizie a Asociației Naționale a Salvatorilor Montani din România. Conducătorul formației SALVAMONT răspunde de folosirea și de păstrarea acestor materiale.

Art. 13. — (1) Fiecare membru al formației SALVAMONT este dotat cu echipament și trusă de prim ajutor, conform baremurilor prevăzute la anexa nr. 1.

(2) Pentru acordarea asistenței medicale de urgență la locul accidentului, membrii formațiilor SALVAMONT vor efectua o perioadă de instruire la nivelul serviciilor de ambulanță județene sau al unităților de primire a urgențelor din cadrul spitalelor județene.

Art. 14. — Însemnele, legitimațiile și culorile distinctive ale echipamentelor membrilor echipelor SALVAMONT sunt unice pe întregul teritoriu al României și se stabilesc de către Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România. Folosirea acestor însemne de către persoane neautorizate constituie infracțiune și se pedepsește conform legislației în vigoare.

Art. 15. — La acțiunile de patrulare preventivă sau la intervențiile cu un grad redus de complexitate pot participa ca voluntari și persoane care nu au calitatea de salvator montan, cu acordul șefului formației de salvare montană, care va ține o evidență a acestora.

Art. 16. — (1) Finanțarea serviciilor publice județene sau locale SALVAMONT, inclusiv dotarea și echiparea cabanelor cu aparatură, instrumente și materiale necesare desfășurării activității, se face din bugetele proprii ale județelor sau din bugetele locale, după caz.

(2) Nominalizarea cabanelor care trebuie echipate și dotate se face prin hotărâre a consiliului județean sau local, după caz, cu consultarea Asociației Naționale a Salvatorilor Montani din România.

Art. 17. — (1) Serviciile medicale de urgență furnizate de formațiile SALVAMONT cu personal medical autorizat se subcontractează cu serviciile de ambulanță.

(2) În cazul accidentelor în munți formațiile SALVAMONT apelează serviciul de ambulanță care are obligația de a prelua de la acesta accidentații care necesită spitalizare.

Art. 18. — Membrii formațiilor de salvare montană, care au încheiat contracte de colaborare și de voluntariat și care participă la activitățile de prevenire a accidentelor, de patrulare preventivă, salvare, pregătire și perfecționare, pot fi scoși de la locul de muncă pe durata desfășurării acestora, prin negociere între consiliile județene sau locale, după caz, și unitățile/instituțiile unde aceste persoane își desfășoară activitatea. Pentru perioada respectivă membrii

echipelor SALVAMONT beneficiază de salariul mediu pe economie și de menținerea calității de persoană încadrată cu contract individual de muncă la unitățile/instituțiile unde aceste persoane își desfășoară activitatea.

Art. 19. — (1) Fiecare membru al formației SALVAMONT primește, pe perioada activității de patrulare, precum și de salvare în munți constând în căutarea, acordarea primului ajutor medical și transportul accidentatului, o indemnizație de pericolozitate care se stabilește prin hotărâre a consiliului județean sau local, în raport cu riscurile și cu condițiile naturale specifice, precum și cheltuielile de cazare și transport.

(2) Pe perioada participării la activitățile prevăzute la alin. (1), precum și la formele de pregătire profesională a salvatorilor montani, aceștia beneficiază de o indemnizație de hrană echivalentă cu baremul de hrană al sportivilor de performanță.

Art. 20. — Agenții economici din turism asigură echipele SALVAMONT prioritate la utilizarea mijloacelor de transport pe cablu și a serviciilor de cazare și alimentație pe perioada în care acestea sunt în acțiuni de patrulare preventivă și de salvare în munți.

Art. 21. — (1) Serviciile publice SALVAMONT beneficiază de o frecvență radio de urgență națională, care este pusă la dispoziție în mod gratuit, precum și de o pereche de frecvențe de lucru pe repetor pentru probleme de organizare și cooperare în munți, care sunt asigurate, de asemenea, gratuit.

(2) Refugiile și bazele SALVAMONT trebuie să fie dotate cu stații de radioemisie fixe.

Art. 22. — (1) Membrii formațiilor de salvare montană încheie asigurări pentru răspundere civilă profesională, de viață sau pentru accidente.

(2) Contravaloarea primelor de asigurare a salvatorilor montani angajați în condițiile art. 7 lit. a) este achitată de consiliile locale sau de consiliile județene, după caz.

(3) Contravaloarea primelor de asigurare a salvatorilor montani angajați în condițiile art. 7 lit. b) este achitată de persoana juridică angajatoare a acestora.

Art. 23. — (1) Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România are, în domeniul prevenirii accidentelor montane și organizării activității de salvare în munți, următoarele atribuții:

a) coordonează din punct de vedere tehnic activitatea de salvare montană din întreaga țară, având dreptul de a emite norme tehnice obligatorii în activitatea de salvare montană;

b) organizează examenul de atestare în profesia de salvator montan;

c) organizează formele de pregătire profesională a salvatorilor montani;

d) organizează examenele de atestare periodică a salvatorilor montani;

e) conferă și ridică dreptul de liberă practică în profesia de salvator montan;

f) aplică sancțiuni disciplinare membrilor săi;

g) organizează echipe speciale de salvatori montani;

h) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de statutul său.

(2) Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România este recunoscută ca asociație de utilitate publică.

Art. 24. — Poate deveni salvator montan orice persoană care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are vârsta de cel puțin 18 ani;

b) nu are antecedente penale;

c) are o stare de sănătate corespunzătoare confirmată prin fișa medicală;

d) a parcurs formele de pregătire profesională și a efectuat un stagiu de aspirantură, stabilite de Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România;

e) are o conduită demnă și morală;

f) a promovat examenul de atestare în profesie organizat de Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România.

Art. 25. — (1) Salvatorii montani au obligația de a participa la intervale stabilite de Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România la examene de reconfirmare a dreptului de liberă practică în profesia de salvator montan.

(2) Neparticiparea sau nepromovarea examenelor prevăzute la alin. (1) duce la pierderea dreptului de liberă practică în profesia de salvator montan.

Art. 26. — Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România stabilește prin norme proprii și alte situații care determină pierderea dreptului de liberă practică în profesia de salvator montan.

CAPITOLUL II

Prevenirea accidentelor montane

SECȚIUNEA 1

Amenajarea, omologarea și întreținerea traseelor turistice montane

Art. 27. — Traseul turistic montan trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să prezinte interes și să facă legătura între două sau mai multe obiective;

b) să fie accesibil atât vara, cât și iarna, scop în care se vor evita, atât cât este posibil, versanții sau crestele expuse la viscole ori la curenți puternici de aer. În condiții speciale de altitudine sau de teren accidentat traseul turistic montan va fi recomandat numai vara;

c) să evite zonele favorabile producerii avalanșelor de zăpadă, alunecărilor de teren sau căderilor masive de pietre;

d) să nu necesite construirea prea multor amenajări — podete, balustrade, trepte — și să permită îmbunătățirea potecii — lărgirea ei, acoperirea porțiunilor surpate —, fără cheltuieli mari;

e) să nu traverseze zone întinse de grohotișuri sau de mlaștini.

Art. 28. — Criteriile de clasificare a traseelor turistice montane sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 29. — În funcție de desfășurarea pe teren a traseelor turistice montane se folosesc următoarele sisteme de marcaje:

a) marcaje în grup, care au, inițial, un parcurs comun, după care semnele se ramifică succesiv pe diferite trasee;

b) marcaje centrifugale, cu semne care se despart chiar de la pornire pe trasee diferite;

c) marcaje în circuit, care au același punct de plecare și de sosire;

d) marcaje cu ax comun, care au un traseu principal, numit și magistrală, în general traseu de creastă, din care se ramifică sau către care se dirijează mai multe trasee secundare;

e) marcaje pentru traseele dus-întors.

Art. 30. — Pentru marcarea traseelor turistice montane și pentru asigurarea uniformității și respectării inscripționării internaționale se utilizează semnele prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 31. — Indicatoarele de trasee turistice montane sunt cele prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 32. — Documentațiile pentru amenajarea traseelor turistice montane noi și pentru modificarea traseelor

existente se întocmesc de către consiliile județene sau locale, după caz, și de Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România și cuprind:

- a) date de bază — traseul, unitatea montană, județul sau județele în a căror rază se află traseul;
- b) date privind execuția și întreținerea marcajului și a traseului;
- c) harta traseului la una dintre scările: 1:50.000, 1:25.000 sau 1:20.000.

Art. 33. — Omologarea traseelor turistice montane se face de Ministerul Turismului, conform legislației în vigoare, în baza documentațiilor prevăzute la art. 32 și la inițiativa consiliului județean sau local, după caz, în a cărui rază se află traseul și a Asociației Naționale a Salvatorilor Montani din România.

Art. 34. — Condițiile materiale și financiare necesare lucrărilor de amenajare și întreținere a traseelor turistice montane se asigură de consiliile județene și/sau locale sub a căror autoritate funcționează serviciul public SALVAMONT.

Art. 35. — Pentru întreținerea traseelor turistice montane sunt obligatorii următoarele lucrări:

- a) periodic se curăță, se repară și se îmbunătățesc potecile, taluzurile, sectoarele protejate de balustrade, treptele, cablurile și lanțurile de sprijin, copertinele și punțile peste ape și se înlătură toate obstacolele care barează trecerea;
- b) în fiecare primăvară se completează și se înlocuiesc stâlpii, săgețile, indicatoarele, inscripționările și semnele de marcaj deteriorate, distruse sau descomplete;
- c) stâlpii de marcaj din zonele de avalanșe se schimbă pe teren ferit, iar marcajul se înlocuiește pe aceste porțiuni cu semne pe sol, acolo unde este posibil.

SECȚIUNEA a 2-a

Măsurile de prevenire a accidentelor montane

Art. 36. — Pentru adăpostirea persoanelor aflate în dificultate, surprinse de schimbări meteorologice bruște în zone montane izolate, departe de cabane, se construiesc, se amenajează sau se reamenajează refugii.

Art. 37. — Lucrările de amenajare, precum și de construire a refugiilor, a bazelor SALVAMONT și a punctelor sanitare SALVAMONT se execută de către consiliile județene și locale în a căror rază administrativ-teritorială se află, sub directa supraveghere a serviciului SALVAMONT.

Art. 38. — Fondurile necesare pentru amenajarea și întreținerea traseelor turistice montane, precum și pentru construirea refugiilor, a bazelor SALVAMONT și a punctelor sanitare SALVAMONT se asigură din bugetele proprii ale județelor și din bugetele locale.

Art. 39. — Persoanele fizice sau juridice care administrează cabane montane, nominalizate potrivit prevederilor art. 16 alin. (2), au următoarele obligații principale:

- a) să doteze cabanele, cu finanțarea potrivit prevederilor art. 16 alin. (1), cu: semnalizatoare luminoase pentru orientarea turiștilor în timpul nopții și în condiții meteorologice care prezintă pericol de accidentare; post telefonic fix sau mobil și stație de emisie-recepție radio; mijloace de avertizare sonore la cabanele de creastă, care vor fi folosite în mod intermitent pentru orientarea turiștilor în timpul unor condiții meteorologice deosebite, precum și ca semnal de alarmă în caz de accidente, semnal stabilit convențional între cabanieri, echipele SALVAMONT, unitățile din apropiere ale Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de

Interne și stațiile meteorologice; materiale, instrumente și medicamente prevăzute în anexa nr. 1, pentru cabane;

- b) să monteze la cabane panouri cu traseele din zonă, diferite pentru sezonul de vară și pentru cel de iarnă, cu marcarea distinctivă a porțiunilor periculoase și a refugiilor care pot fi folosite;

c) să întocmească registrul de trafic al turiștilor la cabană;

d) să afișeze zilnic buletinul meteorologic;

e) să informeze turiștii asupra celor mai convenabile căi de acces, în funcție de condițiile meteorologice ale zilei.

Art. 40. — Persoanele fizice sau juridice care organizează acțiuni turistice în munți au următoarele obligații principale:

a) să utilizeze ghizi montani calificați, dotați cu mijloace de comunicație (telefon mobil, stație radio de comunicație) capabile să asigure legătura cu punctele de alarmare a formațiilor SALVAMONT;

b) să informeze turiștii asupra condițiilor meteorologice ale zilei;

c) să recomande turiștilor echipamentul necesar pentru parcurgerea traseului turistic montan;

d) să utilizeze variantele de trasee turistice montane adecvate componenței grupului și condițiilor meteorologice.

CAPITOLUL III

Răspunderi și sancțiuni

Art. 41. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) neorganizarea de către consiliile județene, care au zone montane în raza administrativ-teritorială, a serviciilor publice SALVAMONT;

b) neefectuarea de către consiliile județene sau consiliile locale, după caz, a lucrărilor de amenajare și întreținere a traseelor turistice montane;

c) neasigurarea formațiilor SALVAMONT și a cabanelor nominalizate cu baremurile minime de materiale, medicamente, instrumente și dispozitive prevăzute în prezenta hotărâre;

d) nerespectarea de către agenții economici și persoanele fizice a obligațiilor prevăzute la art. 39 și 40.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel:

a) cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, faptele prevăzute la lit. a) și b);

b) cu amendă de la 20.000.000 lei la 50.000.000 lei, faptele prevăzute la lit. c) și d).

(3) Amenzile se aplică și persoanelor juridice.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de personalul anume împuternicit al Ministerului Turismului.

(5) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 42. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 43. — Ministerul Sănătății și Familiei asigură, prin direcțiile județene de sănătate publică, convocarea și instruirea anuală a cabanierilor nominalizați potrivit prevederilor

art. 16 alin. (2) și a ghizilor montani pentru acordarea primului ajutor medical și folosirea medicamentelor din dotarea cabanelor turistice.

Art. 44. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeași dată se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.269/1996 pentru aprobarea Normelor privind prevenirea accidentelor turistice și organizarea activității de salvare în munți, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 2 decembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul turismului,
Matei-Agathon Dan

p. Ministrul sănătății și familiei,
Radu Deac,
secretar de stat

p. Ministrul muncii și solidarității sociale,
Răzvan Ionuț Cirică,
secretar de stat

București, 23 ianuarie 2003.
Nr. 77.

ANEXA Nr. 1

B A R E M U R I

de dotare a membrilor echipelor SALVAMONT și a cabanelor cu instrumentar medical, medicamente, materiale sanitare și cu materiale pentru intervenție, salvare și transport al bolnavilor și turiștilor accidentați în zona montană

1. Baremul de dotare a fiecărui membru al formației SALVAMONT cu echipament individual și materiale necesare pentru intervenție, salvare și transport al bolnavilor și turiștilor accidentați în zona montană:

- bocanci tip alpin: a) de iarnă; b) de vară;
- costum alpin (pantaloni de vară, bluză de vară, peelerină de ploaie, pantaloni de iarnă, bluză vătuită, șosete de lână, suprapantaloni, vestă vătuită, parazăpezi, hanorac impermeabil);

- bocanci de schi;
- costum de schi;
- căciuliță de schi;
- mănuși de protecție;
- schiuri complete (schiuri, bețe de schi, legături alpine, legături de tură, piei de focă);
- ochelari de protecție;
- cască de protecție;
- vestă de siguranță;
- colțari;
- piolet;
- rucsac;
- aparatură de emisie-recepție radio;
- telefon mobil;
- binoclu;
- trusă medicală individuală;
- lanternă cu baterii;
- briceag.

2. Baremul de dotare cu instrumentar sanitar de prim ajutor, cu materiale sanitare și cu medicamente a trusei individuale de prim ajutor medical a fiecărui membru al formației SALVAMONT:

A. Instrumentar medical de prim ajutor:

- pipetă 2 buc.
- foarfece drept 1 buc.
- pensă Kocher 1 buc.
- pensă Pean dreaptă 1 buc.
- pipă Guedel 1 buc.
- atelă cervicală

- atele Krammer de diferite mărimi, atele gonflabile sau alte materiale pentru imobilizări de fracturi, seturi 4 buc.
- „batista salvatorului“ sau alte dispozitive ajutătoare pentru respirația gură la gură 1 buc.
- cutie din metal — 20/12 cm 1 buc.
- coliere 2 buc.

B. Materiale sanitare:

- apă oxigenată 200 gr
- alcool sanitar 200 gr
- alcool iodat 5% 200 gr
- comprese sterile, cutii 2 buc.
- feși 5/8 4 buc.
- feși 10/10 4 buc.
- vată medicinală 200 gr
- garou 1 m
- role de leucoplast 1 buc.
- pansament cu rivanol 2 pachete
- pansament individual 2 buc.
- tifon 1 m
- mănuși
- mănuși chirurgicale
- folie izolantă, tip Sirius, pentru protejarea accidentatului 1 buc.
- soluții perfuzabile

C. Medicamente:

- algocalmin tablete 20 buc.
- aspirină tablete 20 buc.
- bioxiteracor spray 1 flacon
- colir oftalmologic antiseptic 1 flacon
- nor spray 1 flacon
- paracetamol tablete 20 buc.
- unguent cu antibiotice 1 tub
- scobutil 20 tablete
- codeinfosfat 10 tablete
- decongestionant nazal 1 flacon
- loperamid 10 tablete
- metoclopramid 10 tablete
- cărbune medicinal 10 tablete

— proculin picături	1 flacon
— saposan pulvis	1 flacon
— mușețel (plicuri)	1 pungă
— nitroglicerină	1 flacon
— trombină uscată	1 flacon

3. Baremul minim de dotare a echipei SALVAMONT cu echipament și materiale pentru intervenție, salvare și transport al bolnavilor și turiștilor accidentați în zona montană:

— akijă (targă pentru transport iarna)	2 buc.
— targă cu roți	2 buc.
— târghi speciale	2 buc.
— dispozitive de transport în abrupt	2 buc.
— troliu	1 buc.
— sonde avalanșe	10 buc.
— corzi alpine diferite	4 buc. x 80 m
— carabiniere	40 buc.
— cordeline diferite	4 buc. x 50 m
— aparatură de iluminat	2 buc.
— aparatură pentru avertizare	1 buc.
— aparatură de căutare în avalanșă	1 buc.
— saci de dormit	6 buc.
— saltele izopren	6 buc.
— corturi	2 buc.
— surse de încălzire (primusuri)	2 buc.
— câini de căutare	1
— mijloace de transport auto specifice (scutere de zăpadă, ambulanță, mașină de teren), opțional	1 buc.
— ciocane alpinism	2 buc.
— pitoane diferite	40 buc.

În funcție de complexitatea zonei de activitate, la această dotare generală se adaugă și alte materiale specifice, conform normelor emise de Asociația Națională a Salvatorilor Montani din România.

4. Baremul de dotare a cabanelor cu instrumentar medical de prim ajutor, cu materiale sanitare și cu medicamentele care se acordă gratuit accidentaților sau bolnavilor:

A. Instrumentar medical de prim ajutor:

— pipetă	1 buc.
— foarfece drept	1 buc.
— pensă Kocher	1 buc.
— pensă Pean dreaptă	1 buc.
— pipă Guedel	1 buc.
— atele Krammer de diferite mărimi, atele gonflabile sau alte materiale pentru imobilizări fracturi, seturi	4 buc.
— „batista salvatorului” sau alte dispozitive ajutătoare pentru respirația gură la gură	1 buc.
— cutie din metal — 20/12 cm	1 buc.
— coliere	2 buc.

B. Materiale sanitare:

— apă oxigenată	200 gr
— alcool sanitar	200 gr
— alcool iodat 5%	200 gr
— comprese sterile, cutii	2 buc.
— feși 5/8	4 buc.
— feși 10/10	4 buc.
— vată medicinală	200 gr
— garou	1 m
— role de leucoplast	1 buc.
— pansament cu rivanol	2 pachete
— pansament individual	2 buc.
— tifon	1 m

C. Medicamente:

— algocalmin fiole	5 buc.
— algocalmin tablete	20 buc.

— aspirină tablete	20 buc.
— bioxiteracor spray	1 flacon
— colir oftalmologic antiseptic	2 flacoane
— nor spray	1 flacon
— tetraciclină unguent	1 tub
— unguent cu antibiotice	1 tub
— saposan pulvis	1 flacon
— mușețel (plicuri)	1 pungă
— nitroglicerină	1 flacon
— dicarbocalm	1 cutie
— antinevralgice	20 tablete
— talazol	1 flacon
— clorocalcin	1 flacon
— bixtonim	2 flacoane
— piramidon	30 tablete
— emetiral tablete	1 flacon
— revulsin	1 tub
— ramnolax	2 flacoane
— cărbune medicinal	1 cutie
— paracetamol	20 tablete
— codeină fosfatică	1 flacon
— scobutil	1 flacon
— ulcerotrat	20 tablete
— loperamid	20 tablete
— furazolidon	2 flacoane
— romergan	10 tablete
— diazepam	10 tablete
— laxative comprimate	10 tablete
— hiposerpil	10 comprimate
— miofilin	10 tablete
— milfidipin	10 tablete
— propanolol	10 tablete
— ampicilină	40 capsule
— biseptol	20 tablete
— metoclopramid	4 fiole
— papaverină	4 fiole
— scobutil compus	4 fiole
— fortral	2 fiole
— atropină	2 fiole
— dogoxin	2 fiole
— furosemid	2 fiole
— adrenalină	3 fiole
— efedrină 5%	3 fiole
— cofeină	4 fiole
— miofilin	4 fiole
— calciu bromat	2 fiole
— xilină 2%	6 fiole
— hemisuc de H	10 fiole
— diazepam	2 fiole
— hidrocortizon acetat	4 fiole
— glucoză 33%	4 fiole
— adrenostazin	4 fiole
— venostat	4 fiole
— ser antiviperin	2 fiole
— anatoxină tetanică	4 fiole
— talc	10 plicuri.

5. Baremul de dotare a cabanei cu materiale pentru intervenție, salvare și transport al bolnavilor și turiștilor accidentați în zona montană:

— corzi alpine 80 m	2 buc.
— sonde avalanșă	10 buc.
— akijă (targă pentru transport iarna)	1 buc.
— targă alpină pentru vară	2 buc.
— carabiniere	10 buc.
— ciocan alpin	1 buc.
— lanterne	4 buc.
— pitoane diferite	20 buc.
— cordeline — 50 m	2 buc.
— rucsac	1 buc.

C R I T E R I I L E

de clasificare a traseelor turistice montane

Criteriile de clasificare a traseelor turistice montane sunt: timpul de mers, sezonabilitatea, gradul de dificultate și nivelul de echipare a turiștilor.

a) *Timpul de mers* se înscrie în fișa tehnică și pe indicatoare, exprimat în ore, fracțiuni de oră și, mai rar, în minute și se va calcula astfel:

- pe teren plat și pe pante mici, 4 km/h;
- în urcuș, pe potecă amenajată, 350 m diferență de nivel/h;
- în urcuș, pe potecă neamenajată, 250 m diferență de nivel/h;
- în coborâre, pe potecă amenajată, 450 m diferență de nivel/h;
- în coborâre, pe potecă neamenajată, 400 m diferență de nivel/h.

La o oră de mers se adaugă 10 minute necesare odihnei. Distanța în kilometri se utilizează în calcul numai pe traseele cu peste 80% de mers pe plat și cu maximum 20% de mers pe pantă cu înclinare de maximum 10 grade.

Pentru calcularea distanțelor și timpilor de mers se efectuează măsurători pe teren și pe hartă.

b) *Sezonabilitatea* este criteriul pe baza căruia traseele turistice montane se împart în: trasee de primăvară și de toamnă, trasee de vară și trasee de iarnă.

c) *Gradul de dificultate* este criteriul pe baza căruia traseele turistice montane se împart în:

- trasee cu grad mic de dificultate, cu următoarele caracteristici: durata traseului — 3—6 ore; diferența de

nivel — 300—700 m; efort fizic moderat, care nu necesită pregătire fizică specială;

- trasee cu grad mediu de dificultate, cu următoarele caracteristici: durata traseului — 4—8 ore; diferența de nivel — 500—1.000 m; efort fizic susținut numai pe unele etape ale traseului, care necesită o condiție fizică și orientare bune;

- trasee cu grad mare de dificultate, cu următoarele caracteristici: durata traseului — 5—9 ore; diferența de nivel — 800—1.500 m; efort fizic continuu și intens, care necesită o foarte bună condiție fizică și antrenament înainte de abordarea traseului.

d) *Nivelul de echipare* solicitat drumeților este criteriul pe baza căruia traseele turistice montane se împart în:

- trasee care nu necesită echipament special pentru parcurgerea lui; acest tip de traseu se desfășoară pe poteci amenajate, drumuri forestiere și nu prezintă porțiuni accidentate;

- trasee care necesită echipament de drumeție de complexitate medie; acest tip de traseu se desfășoară pe poteci cu porțiuni accidentate, grohotișuri, pante alunecoase cu grad de înclinare mediu;

- trasee care necesită echipament de drumeție special și complex; acest tip de trasee se desfășoară pe poteci accidentate, puțin conturate și/sau pe porțiuni fără potecă, cu pante abrupte care necesită uneori ajutorul mâinilor pentru ascensiune.

S E M N E L E

utilizate pentru marcarea traseelor turistice montane și condițiile de detaliu tehnic pe care acestea trebuie să le îndeplinească pentru asigurarea uniformității și respectării inscripționării internaționale

Pentru marcarea traseelor turistice montane se utilizează următoarele semne:

a) banda verticală — pe fond alb — pentru marcarea traseelor principale, numite și magistrale, care sunt, de regulă, trasee de creastă;

b) crucea cu brațe egale — pe fond alb — pentru marcarea traseelor de legătură;

c) triunghiul echilateral — pe fond alb — și punctul într-un cerc — pe fond alb — pentru marcarea traseelor secundare;

d) punctul cu cercuri duble de culoare albă și roșie pentru traseele dus-întors.

Culorile pentru semnele de marcaj sunt: roșu, galben și albastru, obligatoriu pe fond alb.

Pentru asigurarea uniformității și respectării inscripționării internaționale semnele de marcaj vor îndeplini următoarele condiții de detaliu tehnic:

a) se vor încadra într-un patruleter imaginar cu laturile de 16—20 cm;

b) benzile de culoare vor avea o lățime de 6 cm, iar cele de culoare albă, de 5 cm ($5 + 6 + 5 = 16$ cm);

c) triunghiul cu miezul de culoare va avea laturile de 10 cm, iar banda de culoare albă, de 3 cm ($3 + 10 + 3 = 16$ cm);

d) punctul de culoare va avea diametrul de 10 cm, iar banda de culoare albă, o lățime de 3 cm ($3 + 10 + 3 = 16$ cm);

e) crucea de culoare va avea cele două benzi perpendiculare de 3 cm, iar banda de culoare albă, de 5 cm ($5 + 6 + 5 = 16$ cm);

f) semnele de marcaj se vor aplica în ambele sensuri de circulație, la distanțe astfel apreciate încât să fie ușor vizibile de la un semn la altul, perpendiculare pe direcții de mers și la înălțimea de 1,5—2 m față de sol;

g) în golurile alpine și în poienile foarte mari semnele de marcaj se vor face pe stâlpi confecționați din țevi metalice; stâlpii vor fi vopsiți mai întâi cu grund de protecție, apoi cu vopsea de culoare albă și neagră, în dungii alternative de 30 cm lățime, vor fi prevăzuți la partea inferioară cu gheare pentru fixarea în fundații de ciment și apoi, în

pământ și la partea superioară, cu o paletă pentru semnele de marcaj;

h) pentru protecția arborilor semnele de marcaj se vor aplica direct pe copaci, prin vopsire, fiind interzisă fixarea în cuie a altor indicatoare;

i) în zonele stâncoase, greu accesibile, semnele de marcaj se vor aplica pe palete metalice scurte sau pe lepezi plate din piatră, implantate în grămezi de pietre, cimentate, cu o înălțime de 0,4—0,6 m;

j) în zonele în care traseul turistic montan este bine trasat și nu are ramificații nu se va face exces de semne, dar se vor marca în mod deosebit intrările în pădure (din drumuri, poieni, goluri alpine, văi) prin unul sau mai multe semne ușor vizibile;

k) pe un traseu comun, marcat cu semne diferite, vor fi aplicate toate semnele, în grup, unul sub altul, și nu alternativ, la distanțe mari unul de altul; în zonele stâncoase semnele de marcaj se vor grupa orizontal;

l) în punctele de inflexiune a direcției de mers a potecii se vor aplica săgeți bicolore (culoarea albă + culoarea

marcajului), care vor indica unghiul direcțional; săgeata va avea o lungime de 40—50 cm, o lățime totală de 8—10 cm și unghiul direcțional de 15 grade, 30 grade, 45 grade, 60 grade, 75 grade, 90 grade, 105 grade și de 120 grade;

m) în zone deosebit de circulat și expuse fenomenului de ceață marcajul care va indica apropierea refugiului alpin sau a cabanei va fi dublat de un sistem de atenționare acustic sau vizual, acționat electric sau mecanic; în cazul cabanelor funcționarea acestui sistem va fi în responsabilitatea cabanierului;

n) la executarea tuturor marcajelor se vor folosi vopsele reflectorizante și rezistente la ger, căldură, soare, umezeală și agenții poluanți corosivi;

o) se va evita marcarea drumurilor publice și a drumurilor forestiere altfel decât prin tăblițe indicatoare, la capetele acestora; în cazul în care un traseu turistic montan se interferează cu un drum public, traseul va fi marcat astfel încât să fie bine relevate intrările și ieșirile din drumul public.

ANEXA Nr. 4

INDICATOARELE

de trasee turistice montane și standardizarea acestora

Indicatoarele de trasee turistice montane sunt:

a) indicatoarele de direcție sunt: indicatoare de direcție simple, care au o lungime de 68 cm și o lățime de 28 cm, și indicatoare de direcție duble, care au o lungime de 78 cm și o lățime de 28 cm;

b) indicatoarele de traseu sunt cu dimensiuni variabile (32 cm/45 cm, 40 cm/56 cm, 50 cm/70 cm și 63 cm/87 cm), în funcție de volumul de informații pe care îl conțin, și sunt amplasate pe verticală sau pe orizontală, pe un picior sau pe două picioare;

c) indicatoarele de documentare sunt cele care vor conține informații despre traseele turistice montane marcate și principalele puncte de interes turistic din zona pe care o prezintă.

Pe indicatoarele de la intrările și ieșirile de pe traseu vor fi trecute și dificultățile drumetiei astfel:

- pericol de avalanșă;
- cornișă pe traseu;
- dificultăți alpine (pasaje, săritori);
- condiții meteo care pot influența substanțial parcursul;
- orientare dificilă;
- pantă mare și alunecoasă;

d) tablele toponimice sunt indicatoare pentru lacuri, râuri, monumente ale naturii, vârfuri de munte, și importante, pentru alte obiective culturale și de interes turistic. Tablele toponimice vor fi realizate din plăci fibrolemnoase impermeabilizate sau din fibre de sticlă, rezistente la intemperii, de dimensiunile 32 cm/45 cm, în culori diferite pentru fiecare element prezentat, astfel:

— tablele toponimice inscripționate cu litere de culoare albă pe fond de culoare albastră sunt pentru lacuri și râuri;

— tablele toponimice inscripționate cu litere de culoare neagră pe fond de culoare galbenă sunt pentru monumente ale naturii;

— tablele toponimice inscripționate cu litere de culoare neagră pe fond de culoare albă sunt pentru alte obiective de interes turistic.

Pentru standardizarea indicatoarelor de trasee turistice montane realizarea și implantarea lor se vor face cu respectarea următoarelor condiții:

— stâlpii de marcaj pentru indicatoare vor avea dimensiunile de 2,20 m — 2,40 m înălțime și de 0,10 m — 0,12 m grosime; stâlpii se vor îngropa în fundații solide, la o adâncime de 0,50 m — 0,70 m;

— paletele cu semnul de marcaj se vor orienta perpendicular pe direcția de mers, iar săgețile, pe direcția axului traseului;

— săgețile indicatoare de direcție vor menționa obligatoriu obiectivul cel mai apropiat, timpul de mers până la acesta și semnul de marcaj;

— tablele indicatoare, care se vor instala în punctele de convergență (răspântie) a mai multe trasee turistice montane, vor cuprinde obligatoriu următoarele informații inscripționate unele sub altele: semnele de marcaj, direcțiile de mers și timpul, unele indicații speciale (Drum periculos; Atenție, cad pietre.)

Locurile de începere a traseelor turistice montane, precum și intersecțiile traseelor marcate vor avea amplasate obligatoriu, în ambele sensuri, indicatoare confecționate din plăci fibrolemnoase impermeabilizate sau din fibră de sticlă.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Normelor privind stabilirea termenelor, modalităților și perioadelor de exploatare a masei lemnoase din păduri și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național

În temeiul art. 7 alin. (1) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată, modificată și completată prin Legea nr. 75/2002, având în vedere prevederile art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind stabilirea termenelor, modalităților și perioadelor de exploatare a masei lemnoase din păduri și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Personalul silvic împuternicit din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al structurilor teritoriale aflate în subordinea acesteia va controla modul aplicării prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 23 decembrie 2002.
Nr. 635.

ANEXĂ

NORME

privind stabilirea termenelor, modalităților și perioadelor de exploatare a masei lemnoase din păduri și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Exploatarea masei lemnoase se efectuează în conformitate cu prevederile prezentelor norme, astfel încât, indiferent de natura proprietății, să se asigure menținerea integrității fondului forestier național și a vegetației forestiere din afara acestuia, în condițiile gestionării durabile a pădurilor.

(2) Au obligația aplicării și respectării prezentelor norme:

a) proprietarii și/sau deținătorii legali de păduri și/sau de vegetație forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național;

b) agenții economici specializați care desfășoară activități de exploatare a lemnului.

Art. 2. — Prezentele norme cuprind reglementări privind:

— autorizarea și predarea parchetelor spre exploatare;

— regulile silvice de respectat la exploatarea masei lemnoase;

— controlul respectării regulilor silvice de exploatare a masei lemnoase;

— curățarea parchetelor;

— reprimirea parchetelor;

— perioadele și termenele de exploatare a masei lemnoase.

Art. 3. — Anul de producție și anul forestier corespund anului calendaristic.

Art. 4. — Termenii tehnici folosiți în prezentele norme sunt definiți în anexa nr. 1.

CAPITOLUL II

Perioadele și termenele de exploatare a masei lemnoase

Art. 5. — (1) Exploatarea masei lemnoase din fondul forestier național și de pe terenurile cu vegetație forestieră din afara acestuia se realizează cu respectarea prevederilor corespunzătoare din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic, cu modificările ulterioare, în funcție de modul de regenerare a arboretelor (tratamentul aplicat), precum și de felul tăierii în cadrul perioadelor și cu respectarea termenelor prevăzute în anexele nr. 2 și 3.

(2) Exploatarea masei lemnoase se realizează în concordanță cu cota aprobată pentru fiecare an de producție.

(3) Masa lemnoasă rămasă pe picior, precum și cea aflată în fazele doborât și scos la sfârșitul unui an de producție constituie cu prioritate resursă pentru anul de producție următor, prin precomptare.

CAPITOLUL III

Autorizarea și predarea parchetelor spre exploatare

A. Autorizarea parchetelor

Art. 6. — (1) Masa lemnoasă destinată anual agenților economici se valorifică acestora potrivit legii, pe bază de licitații și/sau de negocieri organizate și desfășurate conform regulamentului aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(2) În eventualitatea apariției pe parcursul anului de producție a unor produse accidentale, pentru efectuarea precomptărilor de masă lemnoasă se constituie la nivelul fiecărui ocol silvic o rezervă de 20% din volumul produselor

principale prevăzut la tăiere în anul respectiv, din partizi prevăzute în lista de partizi și care sunt accesibile și în perioada de iarnă.

(3) După efectuarea precomptărilor partizile care au constituit rezerva și nu au făcut obiectul precomptărilor se valorifică în conformitate cu prevederile legale și se autorizează la exploatare în trimestrul al IV-lea al anului de producție respectiv.

(4) Aprobarea precomptărilor se face în conformitate cu competențele prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare al unității de administrație silvică.

(5) Exploatarea partizilor adjudecate de agenții economici poate începe numai după contractarea și eșalonarea la tăiere a masei lemnoase, pe bază de autorizație de exploatare. Autorizația se emite în două exemplare de către ocoalele silvice, în cazul pădurilor și vegetației forestiere din afara fondului forestier, administrate de ocoale silvice. În cazul pădurilor și vegetației forestiere din afara fondului forestier, care nu sunt administrate de ocoale silvice, autorizația de exploatare se emite în regim de prestație de către ocolul silvic care a efectuat punerea în valoare, la cererea scrisă a proprietarului/deținătorului legal al pădurii respective. Agenții economici ridică autorizația cu cel puțin 10 zile înainte de termenul prevăzut în eșalonare. Neridicarea autorizației în cel mult 15 zile după primul termen prevăzut în eșalonare duce la rezilierea contractului și reținerea garanției pentru partida respectivă.

(6) Eliberarea de autorizații de exploatare pentru noi parchete pentru același agent economic este permisă numai dacă au fost exploatate, reprimate și achitate toate parchetele scadente autorizate anterior agentului economic respectiv, indiferent de natura produsului.

Art. 7. — (1) Premergător începerii exploatării masei lemnoase se poate autoriza pregătirea parchetului cu 15—30 de zile înainte de primul termen din eșalonare numai pentru:

- asigurarea condițiilor pentru respectarea normelor de tehnică a securității muncii;
- amenajarea drumurilor de tractor;
- instalarea de funiculare;
- construcții de cabane pentru muncitori, adăposturi pentru animale, depozite de carburanți etc.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile agenților economici care nu au restanțe în exploatarea masei lemnoase în anul de producție curent.

Art. 8. — Folosirea sau ocuparea temporară a terenurilor forestiere din afara perimetrului parchetelor și a platformelor primare aferente acestora de către agenții economici cu care s-au încheiat contractele pentru exploatarea masei lemnoase, cu construcții sau diverse amenajări ce servesc la activitatea de exploatare a masei lemnoase, se face în conformitate cu prevederile legale referitoare la folosirea/ocuparea temporară a unor terenuri din fondul forestier național.

Art. 9. — Autorizațiile de exploatare se eliberează și pentru partizile exploatate în regie proprie a unităților silvice, inclusiv pentru cele destinate aprovizionării populației. Aceste autorizații se vor elibera pe numele gestionarului, cu respectarea duratelor, precum și a termenelor de exploatare a masei lemnoase, prevăzute în anexele nr. 2 și 3.

Art. 10. — Este interzisă exploatarea masei lemnoase în afara termenelor prevăzute în autorizația de exploatare.

Art. 11. — (1) Titularii autorizațiilor de exploatare pot solicita prelungirea termenelor de exploatare a parchetelor, în cazuri de calamități naturale (inundații, avalanșe, alunecări de teren, poduri de gheață pe căile de acces,

precipitații abundente etc.), dar fără a depăși data de 31 decembrie a anului de producție. Prolungirea autorizației se face cu o perioadă egală cu cea necesară pentru înlăturarea efectelor negative produse de aceste fenomene, cu încadrarea în perioadele și termenele de exploatare prevăzute în anexele nr. 2 și 3.

(2) Aprobarea prelungirii autorizațiilor se face în aceleași condiții prevăzute la art. 6 alin. (4).

(3) Pentru obținerea prelungirii duratei de exploatare a parchetelor afectate de calamități naturale, solicitantul va prezenta actele doveditoare întocmite de reprezentanții acestuia, verificate și însușite de emitentul autorizației, în cel mult 10 zile de la apariția cazului de forță majoră. La încetarea forței majore se va încheia un proces-verbal constatator.

Art. 12. — (1) Tehnologia de exploatare a masei lemnoase din parchete și amplasarea căilor de scos-apropiat și a instalațiilor aferente se aprobă de emitentul autorizației de exploatare și se înscriu în autorizația de exploatare pentru fiecare parchet.

(2) Tehnologia de exploatare a masei lemnoase din parchete și amplasarea căilor de scos-apropiat și a instalațiilor aferente vor fi diferențiate în funcție de tratamentul aplicat și de felul tăierii, astfel încât să nu se producă prejudicierea regenerării peste limitele admise de reglementările specifice, a arborilor nemarcați, degradarea solului și a malurilor apelor.

(3) Corhănitul se admite numai în situații cu totul speciale, luându-se toate măsurile necesare pentru evitarea degradării solului, regenerărilor și arborilor care rămân pe picior.

(4) Se interzice aplicarea tehnologiei de exploatare a arborilor cu coroană — varianta arbori întregi.

(5) Coroanele arborilor vor fi fasonate separat la locul de doborâre, masa lemnoasă rezultată pachetizându-se în sarcini de dimensiuni reduse, astfel încât, prin scoaterea acestora, să se evite degradarea solului, a arborilor și semînțșului.

Art. 13. — (1) La autorizarea pentru exploatare parchetele de produse accidentale au prioritate.

(2) Tăierile în parchetele cu restricții, în anii de fructificație, se execută în primul sezon de repaus vegetativ care urmează fructificației.

(3) Tăierile în parchetele fără restricții se eșalonează în tot cursul anului, cu excepția celor din zonele de agrement, care se exploatează numai în perioada 1 noiembrie—31 martie.

B. Predarea parchetelor

Art. 14. — (1) Exploatarea masei lemnoase conform termenelor prevăzute în autorizații poate începe numai după predarea parchetelor.

(2) Predarea parchetelor se face efectiv, pe teren, în baza autorizației de exploatare, cu completarea procesului-verbal de predare-primire, și se execută de șeful de ocol silvic sau de persoanele împuternicite de acesta, în prezența pădurarului titular al cantonului silvic. Agentul economic este reprezentat de împuternicitul său, care deține împuternicire scrisă. Predarea parchetului se face cu maximum 10 zile înainte de termenul de începere a exploatării, prevăzut în autorizația de exploatare.

(3) În cazul parchetelor constituite în păduri sau în vegetația forestieră din afara fondului forestier, care nu sunt administrate de ocoale silvice, predarea spre exploatare/exploatarea se face, după caz, de către proprietarul/deținătorul legal al pădurii respective.

Art. 15. — În teren se realizează acțiunea de predare-primire a parchetelor, care cuprinde:

- limitele perimetrului parchetului, care delimitează suprafața de exploatat conform normelor tehnice pentru evaluarea masei lemnoase;
- arborii inventariați conform inventarului în baza căruia a fost elaborat actul de punere în valoare;
- căile pentru scos-apropiat lemnul existente conform prevederilor actului de punere în valoare și cele nou-aprobate, materializate în teren;
- suprafețele regenerare, conform rezultatelor controlului anual al regenerărilor;
- amplasamentul și dimensiunile platformelor primare;
- (eventuale) postațe delimitate, cu mențiunile ce se impun privitor la succesiunea proceselor tehnologice pentru fiecare dintre acestea;
- modalitățile de protejare a arborilor limitrofi căilor de acces și drumurilor de scos-apropiat.

CAPITOLUL IV

Regulile silvice ce trebuie respectate la exploatarea masei lemnoase

Art. 16. — Titularii autorizațiilor de exploatare sunt obligați să organizeze exploatarea masei lemnoase în cadrul termenelor prevăzute în autorizațiile de exploatare, cu respectarea strictă a regulilor silvice de exploatare prevăzute de prezentele norme.

Art. 17. — În procesul de exploatare a masei lemnoase trebuie respectate obligatoriu reglementările privitoare la regimul silvic, precum și următoarele reguli specifice:

- a) în arboretele de amestec de rășinoase cu foioase se doboară întâi arborii de rășinoase și apoi cei de foioase;
- b) la tăierile rase (crâng, codru și substituirii-refacerii) recoltarea arborilor se face la rând, inclusiv vegetația forestieră de mici dimensiuni al cărei volum a fost estimat prin suprafețe de probă;
- c) la tăierile în crâng se recoltează și subarboretul, indiferent de dimensiunile acestuia. Tăierea arborilor se realizează cu toporul sau ferăstrăul mecanic, de la suprafața solului, pieziș și neted;
- d) cioatele se cojesc în întregime la molid și pin, iar la celelalte specii de rășinoase, prin curelare;
- e) este interzisă menținerea lemnului de rășinoase necojit sau netratat chimic în pădure în perioada 1 aprilie—1 octombrie. Se exceptează de la această regulă lemnul de rășinoase antrenat în procesul tehnologic de exploatare, cu respectarea condiției ca această masă lemnoasă să nu depășească o perioadă de maximum 30 de zile în procesul tehnologic;
- f) exploatarea parchetului începe cu doborârea arborilor aninați, uscați și a iescarilor;
- g) exploatarea masei lemnoase se face astfel încât să se evite degradarea solului;
- h) executarea tăierii arborilor se face cât mai de jos, astfel încât înălțimea cioatei măsurate în partea din amonte să nu depășească 1/3 din diametrul secțiunii acesteia, iar la arborii cu diametrul cioatei mai mare de 30 cm, să nu depășească 10 cm;
- i) la tăierile în căzănire și în scaun, agenții economici vor executa următoarele lucrări:
 - tăierea arborilor prin căzănire se face la adâncimea de 20—25 cm sub nivelul solului, cu acoperirea gropilor create;
 - tăierile la crângurile în scaun se execută la nivelul maxim al cotei apelor de inundații, dar cu o înălțime a scaunului care să nu fie mai mare de 2,2 m;

j) doborârea arborilor se execută:

- în afara suprafețelor cu regenerare naturală sau artificială, pentru a se evita distrugerea ori vătămarea puietilor;
- pe direcții care să nu producă vătămări sau rupturi de arbori nemarcați;

k) colectarea materialului lemnos se va face numai pe traseele aprobate și materializate în teren;

l) vor fi protejați obligatoriu împotriva vătămărilor arborii nemarcați de pe limita căilor de scos-apropiat, prin aplicarea de lungoane, țaruși, manșoane, cauciucuri uzate etc.;

m) se interzice tăierea sau semitărârea lemnului rotund pe drumuri forestiere;

n) se interzice tăierea arborilor nemarcați;

o) dacă prin doborârea arborilor au fost vătămăți, ruți sau dezrădăcinați alți arbori nemarcați, gestionarul de parchet este obligat să sesizeze imediat administratorul fondului forestier. În maximum 5 zile de la sesizare reprezentantul ocolului silvic, împuternicit de șeful de ocol, analizează dacă prejudiciul se încadrează în categoria prejudiciilor evitabile sau în categoria prejudiciilor inevitabile și va lua următoarele măsuri, după caz:

— dacă prejudiciul este inevitabil, reprezentantul ocolului silvic stabilește pe bază de proces-verbal valorificarea arborilor vătămăți, ruți sau dezrădăcinați nemarcați. Valorificarea acestora se face prin marcarea și exploatarea lor, cu lăsarea în imediata apropiere de arbori sănătoși din aceeași specie, echivalenți ca volum, aleși din rândul arborilor marcați;

— dacă prejudiciul este inevitabil și nu sunt posibilități de înlocuire a arborilor prejudiciați, se realizează marcarea și exploatarea acestora, cu întocmirea actului de punere în valoare. Recuperarea valorii volumului arborilor prejudiciați se face la prețul de adjudecare pentru partida respectivă;

— pentru prejudiciul evitabil se calculează despăgubirile și se aplică sancțiunile legale;

p) în perioadele cu precipitații abundente, în care solul are un conținut ridicat de apă, colectarea materialului lemnos cu tractoare este interzisă, pentru a se preveni degradarea traseelor;

r) la tăierile cu restricții colectarea lemnului se face în afara porțiunilor cu semînțiș; scosul lemnului se face prin tărare, când solul este acoperit cu zăpadă, și prin semitărâre sau suspendare, în lipsa stratului de zăpadă;

s) este interzisă depozitarea de materiale lemnoase în albiile pâraielor și văilor sau în locuri expuse viiturilor;

t) lemnul subțire se exploatează concomitent cu cel gros;

u) în cazul exploatării pe postațe, exploatarea masei lemnoase din postața următoare se face numai după curățarea postaței în lucru.

Art. 18. — (1) Pentru instalarea de funiculare, în vederea defrișării căii de acces, se obține avizul emitentului autorizației, agentul economic fiind obligat să respecte următoarele condiții:

a) lățimea culoarului, la nivelul sarcinii, poate fi de maximum 4 m la funicularele cu două cărucioare (sarcina paralelă cu cablul) și 6 m la cele cu un singur cărucior;

b) punctele de încărcare și de descărcare a sarcinii se amplasează de regulă în afara suprafețelor cu semînțiș;

c) arborii folosiți pentru ancorare nu se elaghează și se protejează prin manșoane, iar arborii suport se pun în valoare o dată cu marcarea traseului de funicular.

(2) Drumurile de tractor folosite la scos-apropiat lemn în zonele de deal și de munte urmăresc de regulă văile, evitându-se afectarea zonelor cu semînțiș viabil. Lățimea platformei se realizează de maximum 4 m, luându-se măsuri de consolidare și de stabilizare a taluzurilor.

Construirea de drumuri pe versanți se aprobă numai în situații deosebite, fără a se afecta stabilitatea versanților și evitându-se scoaterea din suprafața destinată producției de masă lemnoasă de suprafețe mari.

(3) Aprobarea realizării de drumuri de versant se face în condițiile prevăzute la art. 6 alin. (4).

Art. 19. — (1) În pădurile cu regenerare naturală constituie prejudiciu inevitabil distrugerea sau vătămarea semințișului, ca urmare a desfășurării normale a procesului de exploatare, în limita maximă de 8% din suprafața cu semințiș prevăzută în procesul-verbal de predare a parchetului, în cazul tăierilor de dezvoltare sau de lărgire a ochiurilor, și de cel mult 12%, în cazul tăierilor definitive sau de racordare. De asemenea, constituie prejudiciu inevitabil dacă pe o suprafață de 1 m² rămân nevătămați cel puțin 4 puieți viabili din specia principală.

(2) Suprafața cu semințiș prejudiciat cu ocazia construirii drumurilor de tractor sau cea de pe culoarul funicularului se include în procentul maxim admis în funcție de natura tăierii.

(3) Pe suprafețele cu semințiș prejudiciat peste limitele precizate la alin. (1) și pe taluzurile drumurilor executate se efectuează, după caz, lucrări de împăduriri, rețezarea puieților prejudiciați, consolidări, nivelări, cu fonduri constituite din garanția depusă de titularul autorizației de exploatare.

Art. 20. — (1) În parchetele în curs de exploatare așezarea grămezilor de crăci și a resturilor de exploatare se face, de regulă, pe cioate sau în locuri fără semințiș.

(2) Dacă nu există posibilitatea evitării suprafețelor cu semințiș, semințișul acoperit cu resturi de exploatare și crăci se include în procentul maxim admis conform prevederilor art. 19.

Art. 21. — Se interzice lăsarea în parchete, la expirarea termenului de exploatare prevăzut în autorizație, de arbori marcați și netăiați, de masă lemnoasă doborâtă sau fasonată, de grămezi de crăci, precum și de masă lemnoasă răspândită de-a lungul drumurilor și văilor pe care s-a transportat lemnul din parchetul respectiv.

Art. 22. — La terminarea procesului de exploatare a masei lemnoase titularul autorizației de exploatare este obligat să execute nivelarea căilor (traseelor) utilizate la colectarea lemnului.

CAPITOLUL V

Controlul respectării regulilor silvice de exploatare a masei lemnoase

Art. 23. — (1) Prin controlul respectării regulilor silvice de exploatare a masei lemnoase se urmărește verificarea modului de aplicare a prevederilor prezentelor norme, în scopul prevenirii și limitării prejudiciilor ce pot fi aduse fondului forestier național și vegetației forestiere din afara fondului forestier, prin activitatea de exploatare a masei lemnoase.

(2) Controlul se realizează de către personalul silvic de administrare sau control, în prezența reprezentantului agentului economic care exploatează masa lemnoasă din parchet, împuternicit în scris, la autorizarea partizii respective sau în timpul exploatării.

(3) În pădurile și vegetația forestieră din afara fondului forestier, care nu sunt administrate de ocoale silvice, controlul respectării regulilor silvice de exploatare se realizează obligatoriu de personalul silvic din cadrul inspectoratelor teritoriale de regim silvic și cinegetic.

Art. 24. — (1) Fiecare parchet este controlat de administratorul fondului forestier de cel puțin două ori pe perioada recoltării lemnului și ori de câte ori se impune, cu anunțarea agentului economic cu minimum 3 zile înainte.

(2) La parchetele cu restricții este obligatoriu să se execute un control în primele 15 zile de la începerea exploatării.

Art. 25. — Controlul respectării regulilor silvice de exploatare se face de către personalul silvic de administrație, conform împuternicirii date prin regulamentul de organizare și funcționare al unității silvice care administrează suprafața respectivă.

Art. 26. — Pe timpul efectuării controlului împuternicitul agentului economic care realizează exploatarea este obligat să prezinte autorizația de exploatare, procesul-verbal de predare-primire a parchetului, documentele încheiate cu ocazia controalelor efectuate anterior, situația la zi a exploatării și transportului masei lemnoase, precum și orice alte documente care dovedesc modul de respectare a regimului silvic, solicitate de persoanele care execută controlul.

Art. 27. — (1) În cazul în care reprezentanții agentului economic care realizează exploatarea nu se prezintă la control la data anunțată, această acțiune se efectuează în prezența titularului de canton silvic în a cărui rază teritorială este amplasat parchetul de exploatare.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) procesul-verbal de control încheiat se transmite în termen de 3 zile agentului economic titular al autorizației de exploatare, pentru luarea măsurilor ce se impun.

Art. 28. — În cazul în care personalul silvic de control întocmește cu ocazia controlului acte de constatare pentru contravenții și/sau infracțiuni, acestea se înaintează conform prevederilor legale.

CAPITOLUL VI

Curățarea și reprimirea parchetelor

A. Curățarea parchetelor

Art. 29. — La terminarea exploatării parchetului resturile de exploatare nevalorificabile (crăci, vârfuri, resturi, zoburi, coajă, lemn putregăios etc.) se strâng sau nu se strâng, după caz, de către titularii autorizațiilor de exploatare, respectându-se următoarele reguli:

a) la tăierile rase în arboretele de rășinoase și în substituirii-refaceri sau pășuni împădurite, precum și la toate tăierile fără restricție urmate de regenerare artificială, resturile rămase în parchet se strâng în șiruri (martoane) cu o lățime maximă de 1,0—1,20 m, întrerupte din 20 în 20 m, cu orientare pe linia de cea mai mare pantă, cu distanță între șiruri pe curba de nivel de 15—20 m;

b) la tăierile de produse principale cu restricții și la cele accidentale cu regenerare naturală declanșată resturile de exploatare se strâng de preferință pe cioate, în grămezi cât mai înalte în afara ochiurilor sau zonelor cu semințiș natural, fără a ocupa suprafețe mari (cel mult 10% din suprafața parchetului);

c) în parchetele amplasate în pădurile din zonele turistice și de agrement, în cele cu rol de protecție din jurul orașelor și stațiunilor balneoclimaterice sau în cele situate lângă drumuri naționale și județene resturile de exploatare se strâng în grămezi ordonate;

d) la tăierile fără restricție care nu sunt urmate de regenerări artificiale resturile se lasă pe teren nestrânse.

Art. 30. — La terminarea exploatării parchetului se interzice lăsarea de resturi de exploatare pe potecile și cărările de interes turistic, pe văile și pâraiele din interiorul parchetelor.

Art. 31. — (1) În cazul parchetelor de exploatare al căror termen de colectare expiră la 31 decembrie, în condiții de iarnă cu strat de zăpadă persistent și având grosimea de peste 50 cm, termenul de reprimire prevăzut în autorizația de exploatare se prelungește cu perioada

echivalentă duratei nefavorabile, pentru executarea lucrărilor de curățare a parchetului, dar nu mai târziu de data de 31 martie a anului următor.

(2) Prelungirea termenului prevăzut în autorizație pentru curățarea parchetului se face conform prevederilor alin. (1), în baza actului de constatare încheiat la finele anului de producție, aplicându-se, după caz, penalități după expirarea termenului de prelungire acordat.

B. Reprimirea parchetelor

Art. 32. — (1) În cazul pădurilor administrate de structuri de administrație de specialitate, reprimirea parchetelor se realizează de către emitentul autorizației de exploatare, la data expirării termenului de exploatare prevăzută în autorizație.

(2) În cazul pădurilor care nu sunt administrate de structuri de administrație de specialitate, reprimirea parchetelor se realizează de personalul de specialitate din cadrul inspectoratelor teritoriale de regim silvic și cinegetic.

(3) Reprimirea parchetelor exploatate de agenți economici se face de către șeful ocolului silvic sau de împuternicitul acestuia, în prezența pădurarului titular de canton în a cărui rază teritorială este amplasat parchetul și a reprezentantului agentului economic.

(4) Reprimirea parchetelor ce au pe suprafața lor regenerare naturală, a căror exploatare este executată de ocolul silvic, se face de către șeful de ocol sau de un împuternicit al acestuia, în prezența șefului de district (brigadierului) și a pădurarului titular de canton.

(5) Parchetele în care s-a promovat regenerare naturală și cele în care s-au executat rărituri se reprimesc numai de către șeful ocolului silvic sau de un alt inginer silvic din ocol, împuternicit de acesta.

(6) În cazul neprezentării reprezentantului agentului economic pentru reprimirea parchetului, se încheie în lipsa acestuia procesul-verbal în care se consemnează, dacă este cazul, și valoarea pagubelor constatate, precum și penalitățile aplicate. Procesul-verbal de reprimire se trimite în termen de 5 zile agentului economic. Pentru încasarea eventualelor prejudicii constatate se folosește suma depusă drept cauțiune.

Art. 33. — (1) În cazul în care la verificare pe teren se constată că reprimirea parchetului nu se poate realiza întrucât nu sunt întrunite toate condițiile cerute de prezentele norme, se încheie un act de constatare în care se consemnează: volumul lemnului neexploatat, volumul lucrărilor necesare de realizat pentru îndeplinirea condițiilor de reprimire a parchetului.

(2) În documentul prevăzut la alin. (1) se precizează că exploatarea poate continua cu plata penalităților stipulate în contract, cu respectarea perioadelor de restricție, stabilindu-se data de la care poate fi reluată activitatea, dată care se înscrie în autorizația existentă de către emitentul acesteia.

(3) Reprimirea parchetelor de exploatare cu încălcarea prevederilor prezentelor norme este interzisă și se sancționează conform legii.

Art. 34. — (1) Masa lemnoasă neexploată, rămasă pe picior sau doborâtă și nescoasă din parchet, se inventariază până la data de 31 decembrie a anului de producție.

(2) Pentru masa lemnoasă neexploată la 31 decembrie, rămasă pe picior sau doborâtă și nescoasă din parchete din motive neîntemeiate, se aplică măsurile legale și contractuale, după care se încheie un act adițional la contract, prevăzându-se un nou termen de exploatare, cu respectarea prevederilor prezentelor norme.

(3) Pentru masa lemnoasă provenită din calamități naturale (doborâturi și rupturi masive, alunecări de terenuri etc.), care se încadrează în prevederile alin. (1), nu se datorează penalități, dacă aceasta se exploatează până la data de 31 mai a anului următor.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 35. — (1) Volumul de masă lemnoasă prevăzut în actul de punere în valoare pentru parchetele amânate de la exploatare cel puțin un sezon de vegetație se recalculează, după caz, prin adăugarea creșterii curente, recalculându-se și valoarea aferentă.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și pentru masa lemnoasă din parchete neexploatate în termen.

Art. 36. — Prejudiciile constatate cu ocazia controlului și reprimirii parchetului se evaluează conform reglementărilor tehnice în vigoare.

Art. 37. — (1) Titularul autorizației de exploatare este obligat să ia toate măsurile de prevenire și stingere a incendiilor, precum și de prevenire a apariției focarelor de infestare a lemnului și pădurilor, în parchetele de exploatare, platformele primare și de preindustrializare, precum și la alte obiective care le aparțin, situate în pădure.

(2) În cazul producerii de incendii la aceste obiective, titularii autorizațiilor de exploatare sunt obligați să intervină la stingerea lor cu utilajele proprii și personalul muncitor existent, fără a solicita cheltuielile aferente acestei acțiuni.

(3) În cazul în care titularii autorizațiilor de exploatare refuză să sprijine acțiunile de stingere a incendiilor din pădurile în care au parchete în exploatare, administratorul fondului forestier face propunerea de retragere a atestatului de exploatare, fără posibilitatea de reatestare mai devreme de un an.

Art. 38. — (1) Amplasarea platformelor primare, necesare efectuării operațiunilor de secționat, manipulare, stivuit, încărcat etc., se stabilește împreună cu agentul economic, mărimea acestora fiind de până la 500 m² pentru parchetele dotate cu instalații de transport permanente și de maximum 1.000 m² în cazurile în care nu sunt instalații de transport permanente.

(2) Suprafețele prevăzute la alin. (1) fac parte integrantă din parchet, se cuprind în autorizația de exploatare și în procesul-verbal de predare-primire și se reprimesc o dată cu parchetul.

Art. 39. — În pădurile situate în arii protejate, în cele de interes științific și în cele de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier, în arboretele destinate să producă lemn de rezonanță și claviatură etc., în funcție de importanța acestora și de condițiile specifice, unitățile silvice stabilesc prin caietul de sarcini măsuri speciale pentru derularea corespunzătoare a exploatării masei lemnoase.

Art. 40. — (1) Nerespectarea prevederilor prezentelor norme atrage răspunderea disciplinară, materială, contravențională sau penală, după caz, a celor vinovați.

(2) Pentru titularii autorizațiilor de exploatare, care produc pagube în mod repetat în fondul forestier sau/și încălcă sistematic prevederile prezentelor norme, comisia de atestare a agenților economici în activitatea de exploatare va anula atestatele de exploatare sau va analiza oportunitatea reatestării lor.

Art. 41. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentele norme.

*) Anexele nr. 1—3 sunt reproduse în facsimil.

TERMINOLOGIE

Nr Crt.	Termen	Definiție
1	Exploatarea forestieră	Ansamblul de activități cu caracter tehnic și economic care are ca scop punerea în circuitul economic a masei lemnoase obținută din păduri și terenuri cu vegetație forestieră din afara fondului forestier, prin aplicarea de tehnici și tehnologii specifice, cu respectarea normelor care reglementează regimul silvic.
2	Amplasarea masei lemnoase	Repartizarea și localizarea în timp și spațiu a volumului de masă lemnoasă destinată exploatării forestiere, pe natură de produse, în limita posibilității stabilită prin amenajamentele silvice.
3.	Evaluarea masei lemnoase destinată exploatării Sinonim: punere în valoare	Activitate complexă tehnico-economică și organizatorică prin care, anticipat recoltării, se evaluează cantitativ, calitativ și valoric produsele lemnoase ale pădurii destinate exploatării forestiere, finalizată prin întocmirea actului de punere în valoare.
4.	Precomptare	Acțiuni de corectare a listei de partizi, programate inițial pentru exploatare într-un an la un ocol silvic, prin înlocuirea uneia sau mai multor partizi cu alta/alte partizi constituite ca urmare a apariției de produse accidentale, astfel încât să nu fie depășită cota de tăiere pe natură de produse, aprobată pentru ocolul silvic respectiv.
5	Ocol silvic	Unitate teritorială de administrație silvică pentru care se organizează unitar activitatea de amenajare a pădurilor, conform Normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor.
6	Eșalonarea taierilor	Activitatea de programare a intervalelor de timp pe perioada unui an forestier în care este permisă exploatarea autorizată a masei lemnoase din partizile aprobate a fi exploatare în anul respectiv, în cadrul unui ocol silvic.
7	Lista de partizi	Totalitatea actelor de punere în valoare aprobate care însumează volumul de masă lemnoasă pe natură de produse, programat a se recolta într-un an în cadrul cotei de tăieri repartizată unui ocol silvic, având următorul conținut:
		Nr APV Denumire UP u.a. Felul S Vol din care: Crt nr. Partidă tăierii (ha) total Răș Q Fa DT • DM
8	Reprimire	Acțiuni de verificare, evaluare și consemnare a stării vegetației forestiere și a solului din suprafața unei partizi, la terminarea exploatării masei lemnoase, efectuată cu scopul preluării suprafeței partizii în gestiunea exclusivă a administratorului legal al pădurii din care face parte suprafața partizii respective.
9	Prejudiciu	Vătămare parțială sau totală a arborilor nepredați spre exploatare sau a semințișului utilizabil dintr-o pădure.
10	Prejudiciu inevitabil	Prejudiciu apărut cu ocazia exploatării unei partizi autorizată la tăiere, a cărui producere nu putea fi evitată datorită condițiilor de teren și de arboret, cu respectarea tehnologiei de exploatare aprobată precum și a regulilor silvice de exploatare..
11	Prejudiciu evitabil	Prejudiciu apărut cu ocazia exploatării unei partizi autorizată la tăiere, a cărui producere putea fi evitată prin respectarea tehnologiei de exploatare aprobată precum și a regulilor silvice de exploatare.

PERIOADA MAXIMĂ DE EXPLOATARE
A MASEI LEMNOASE

Volumul parchetelor	Durata maximă de recoltare și colectare a lemnului - luni -	
	tăieri cu restricție	tăieri fără restricție
A. Pentru parchete din zona de câmpie		
a. sub 300 mc	1 ½	2
b. 301 până la 600 mc	2	2,5
c. 601 până la 1000 mc	2 ½	3,5
d. peste 1000 mc	3	4
B. Pentru parchetele din zonele de deal și de munte		
a. sub 500 mc	2	3
b. 501 până la 1000 mc	3	4,5
c. 1001 până la 3500 mc	4 ½	5,5
d. peste 3501 mc	5	6

Notă:

În cazul producerii unor fenomene naturale deosebite, ce afectează suprafețe mari (doborâturi și rupturi produse de vânt și de zăpadă, atacuri de insecte, uscări în masă) duratele de recoltare și colectare se stabilesc pentru fiecare situație în parte de către directorul direcției silvice sau ICAS în cazul pădurilor administrate de Regia Națională a Pădurilor și de către conducerea inspectoratelor silvice teritoriale în cazul celorlalte păduri proprietate publică și privată, astfel încât să se evite deprecierea materialelor lemnoase, precum și extinderea atacului de dăunători.

PERIOADELE ȘI TERMENELE DE EXPLOATARE A MASEI LEMNOASE
DIN PĂDURI ȘI DIN TERENURILE OCUPATE CU VEGETAȚIE FORESTIERĂ

Nr. crt	Tratamentul și felul tăierii	Perioada permisă la recoltare și colectare
1	Codru cu tăieri succesive a. tăieri preparatorii (înaintea anului de fructificație) b. tăieri de însămânțare în anul de fructificație c. tăieri de dezvoltare și tăieri definitive: - la deal și câmpie - la munte	tot anul 15 IX – 15 IV 15 IX – 15 IV 15 IX – 30 IV
2	Codru cu tăieri progresive 2 a) cvercinee și amestecuri de foioase a 1. Tăieri de însămânțare în afara anului de fructificație a 2. Tăieri de însămânțare în anul de fructificație a 3. Tăieri de punere în lumină și lărgire a ochiurilor, precum și racordarea acestora 2 b) rășinoase și amestecuri de rășinoase cu foioase b 1. Tăieri de însămânțare b 2. Tăieri de punere în lumină a ochiurilor precum și de racordare a acestora	tot anul 15 IX – 31 III 15 IX – 15 IV tot anul 15 IX – 30 IV
3	Codru grădinărit și tăieri de transformare spre codru grădinărit a. în arboretele cu semințis sub 25 % din suprafața parchetului b. în arborete cu semințis peste 25% din suprafața parchetului	tot anul 15 IX – 30 IV
4	Codru cu tăieri rase	tot anul
5	Crâng simplu cu tăieri de jos	15 IX – 31 III
6	Crâng simplu cu tăieri în scaun	15 IX – 31 III
7	Crâng simplu (la răchitării)	01 X – 15 III
8	Crâng simplu cu tăieri de căzănire	15 IX – 31 III
9	Tăieri de îngrijire în păduri tinere: a. curățiri – în foioase - în rășinoase b. rărituri – gorunete, stejărete și șleauri - zăvoaie și plantații de plop euroamerican - fag și rășinoase	tot anul 1 VIII – 31 IV tot anul tot anul tot anul
10	Tăieri de produse accidentale și tăieri de igienă:	tot anul
11	Tăieri de substituție și tăieri de refacere: a. când se urmărește regenerarea parțială din lăstari sau semințisul existent (sau când urmează a fi făcute semnături direct sub masiv) b. când pădurea se regenerează artificial	15 IX – 31 III tot anul

Notă: Termenele prevăzute sunt maxime și pot fi limitate de către administratorul fondului forestier în funcție de evoluția vegetației forestiere și situația concretă din teren.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro